

Ajuntament de l'Estany

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer del Doctor Vilardell, 1
Emplaçament
Alçada: Antiques dependències del Monestir de Santa Maria de l'Estany.
871

Coordenades:

Latitud: 41.86886
Longitud: 2.1124
UTM Est (X): 426340
UTM Nord (Y): 4635597

Classificació

Número de fitxa 08079 - 75
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIV-XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA 16446
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de L'Estany

Fitxes associades:

[Fons de l'Arxiu fotogràfic Municipal de L'Estany](#)

[Gegants de l' Estany](#)

[Monestir de Santa Maria de l'Estany](#)

Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla

Descripció

Edifici de planta rectangular en cantonada que dibuixa una forma allargada oberta a tres cares i amb coberta a doble vessant. Construcció que, antigament formava part del conjunt arquitectònic del monestir.

L'actual façana oest de l'edifici queda alineada amb el carrer i és on es localitza l'accés principal a l'immoble que es fa per una porta d'arc de mig punt adovellada. El pany de mur que tanca aquesta façana presenta, a cada un dels costats, un contrafort de grans dimensions, que assoleix l'alçada de la planta pis. Aquesta façana està presidida per una placa amb la inscripció CASA CONSISTORIAL DE SANTA MARIA DE L'ESTANY RESTAURADA EN 1955 flanquejada per dos fanals a quatre cares de paret. Les úniques finestres de la façana es localitzen a la segona planta on a l'eix del carener de la coberta s'obre l'estructura d'una doble finestra, tota emmarcada per pedra local tallada i amb doble llinda monolítica.

La façana nord, que s'obre a la plaça del monestir, la conforma un pany de mur on s'obre una balconada a l'alçada del primer pis amb dues obertures d'arc rebaixat de pedra tallada i barana de ferro. Al costat dret d'aquesta s'obre una finestra amb brancals i llinda monolítica de pedra amb ampit motllurat. Mentre que a la planta sota coberta es localitzen tres finestres de menors dimensions, també fetes de pedra tallada local.

L'únic accés que presenta la façana es localitza a tocar de la cantonada esquerra i és una porta senzilla.

A la façana que conforma el mur de tancament de ponent, s'obren un seguit de finestres a cada una de les plantes que ofereixen un ampli ventall tipològic i formal. Bé que en destaca el plafó del gran rellotge de sol, fet amb rajoles decorades, regal de Josep Roig i Ginestós i Maria Iñiguez i Oliver al poble de l'Estany 1982. Pel que fa a les obertures, a la planta baixa, centrades a l'amplada del mur, hi ha dues finestres reixades amb barrots i emmarcades de pedra local tallada.

A la primera planta, d'una banda, s'obre un gran finestral d'arc escarser, fet amb un bloc monolític de pedra local sobre mènsules i brancal de pedra tallada. Al costat dret d'aquesta s'obre una segona finestra amb llinda monolítica plana i brancals i ampit motllurat de pedra. Un segon plafó de rajols ceràmics amb l'escut històric del municipi és situat a la part central de la façana, just al nivell del primer pis. Pel que fa al nivell de sota coberta s'obren quatre finestres, tres de gran i una de menors dimensions, totes fetes amb pedra local tallada en brancal, llindes i ampits.

Tot l'aparell del conjunt de murs de les façanes són fets amb maçoneria que, en certa mesura, remarca l'horitzontalitat de les filades. El ràfec de la coberta de les façanes nord i sud és fet amb línia de teula sobre maó pla.

Història

Aquest edifici formava part de les antigues dependències del monestir, podent-se tractar, molt probablement, de les estances privades de l'abat.

Bibliografia

CODINA, Joan (1993). Monestir de Santa Maria de l'Estany. Història documentada amb 50 gravats, amb un resumen en castellà, francès i anglès, 2n edició 1932 (edició facsímil).

DALMASES, Núria de-PITARCH, Antoni Jose (1986). Història de l'Art Català. Els inicis i l'Art romànic: segles IX-XII. Edicions 62.

Inventari del Patrimoni cultural Immobile. Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. (Revisió any 2012).

JUNYENT, Eduard (1960). "El monasterio del Estany". Rev. AUSA , vol III no. XXXIV. Patronat d'Estudis Osonencs. Vic. p. 441-463.

JUNYENT, Eduard (1976). Catalunya romànica: l'arquitectura del segle XII. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

PUIGFERRAT, Carles (2014). Estudi històric-documental previ a la restauració d'algunes dependències del monestir de Santa Maria de l'Estany (Moianès), [buidat parcial de l'Arxiu Parroquial de Santa Maria de l'Estany - APSME], L'Estany (Inèdit).

VIGUÉ, Joan (dir.) (1984). Catalunya Romànica. El Bages. Volum XI. Editorial: Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

